

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ.

Цијена:

За ЦРНУ ГОРУ на годину 4
фор., на по године 2 фор.За АУСТРО-УГАРСКУ БОС-
НИЈУ и ХЕРЦЕГОВИНУ на год.
3 фор., на по год. 3 фор.За све остале земље годишње
20 фран. у влату, на по године
10 фран. у влату.

ГЛАС ЦРНОГОРЦА

ЛИСТ ЗА ПОЛИТИКУ И КЊИЖЕВНОСТ.

Преплата шаље се поштомском
уштомницом непосредно админи-
страцији „Гласа Црногорца“ на
Цетиње, а коме је наручилац, г.
Петру Рамадановићу, в. д. аген-
ту у Котор. Дописи се шаљу
уредништву. Рукописи се не вра-
ћају.За огласе плаћа се: на сваку
ријеч или на број од пет ријеч-
ца по 2 новчића за први пут, а
за сваки даљи пут по 1 новчић.

СЛУЖБЕНИ ДИО.

ми

НИКОЛА I.

по милости Божијој

Књаз и Господар Црне Горе.

На предлог нашег Митрополита;
Саслушавши Наши Државни Са-
вјет;Ријешисмо се наредити и наређу-
јемо Закон о уређењу Духовног Са-
вјета, који ступа у живот 1. Јануара
1904. године.Нашему Митрополиту наређу-
јемо, да се стара о извршењу овога
Закона.

Цетиње, 1. Јануара 1904 г.

Никола

За почасне чланове:

Свештеника Подгоричког Крста Попо-
вића и
Свештеника Сотонићког Сана Вукосаво-
вића.

За секретара:

Дјакон Ива Калуђерковића.

Наш Митрополит нека изврши
овај указ.

Цетиње, 1. Јануара 1904 г.

Никола

Митрополит:
Митрофан Бан с/р.

ми

НИКОЛА I.

по милости Божијој

Књаз и Господар Црне Горе.

На предлог нашег Митрополи-
та постављамо:за Придворног свештеника члана Кон-
систирије Илију Јовановића.Наш Митрополит нека изврши
овај указ.

Цетиње, 1. Јануара 1904 г.

Никола

Митрополит:
Митрофан Бан с/р.

ми

НИКОЛА I.

по милости Божијој

Књаз и Господар Црне Горе.

У извршењу чл. 35. Закона о
чиновницима грађанског реда;На предлог Вршиоца дужности
нашег Министра Правде постављамо
за 1904. годину:

У Дисциплинарном Суду:

За предједника Др. Божићера Перавића
начелника санитарског одјељења Мини-
старства Унутрашњих Дјела.

За судије:

Андрију Радовића, начелника Министар-
ства Унутрашњих Дјела;

Мила Дожића, Великосудију;

Риста Поповића, предједника обласног
суда у Бару;Јанка Милића, предједника обласног
суда на Цетињу;Матра Ђуровића, предједника обласног
суда у Никшићу и

Мирка Мијушковића, професора.

а за замјенике:

Др. Степа Огњеновића, обласног лекара;

Матра Вукчевића, судију обласног суда
на Цетињу;Ђура С. Матановића, судију обласног
суда на Цетињу иМахаила П. Ивановића, секретара Ве-
ликог Суда.

Цетиње, 1. Јануара 1904. г.

Никола

Вршилац дужности
Министра Правде:
М. Б. Шаулић с/р.

ми

НИКОЛА I.

по милости Божијој

Књаз и Господар Црне Горе.

На предлог Вршиоца дужности
нашег Министра Правде постав-
љамо:

У Министарству Правде:

за секретара II класе Душана Вукотића
вршиоца правника и практиканта истог
Министарства.

Цетиње, 1. Јануара 1904 г.

Никола

Вршилац дужности
Министра Правде:
М. Б. Шаулић с/р.

ми

НИКОЛА I.

по милости Божијој

Књаз и Господар Црне Горе.

На предлог нашег Министра
Војног, а по саслушању нашег
Државног Савјета, ријешили смо
се и рјешавамо, да се ставе у стање
покоја са пенсијом, која им по годи-
нама службе припада:командир поп Никола Сивоновић, до сада
командант братоножићког баталиона;
командир Мираш Ђолев Зовић, до сада
командант андријевићког баталиона и
командир Матар Кнежевић, до сада ко-
мандант шпанско-језерског баталиона.Наши Министри: Војни и Фи-
нансија нека изврше овај указ.

Цетиње, 29. Децембра 1903 г.

Никола

Министар Војни

В. Пламенац с/р.

Министар Финансија

Л. Мијушковић с/р.

ми

НИКОЛА I.

по милости Божијој

Књаз и Господар Црне Горе.

На предлог нашег Министра
Војног ријешили смо се и ријеша-
вамо, да се ставе на расположење
Министра Војног:командир Марко Мићуновић, до сада ко-
мандант полско-нишкићког баталиона и
командир Стојевићког вјеске Лакић
Дабовић, до сада командант краљског баталиона.Наш Министар Војни нека из-
врши овај указ.

Цетиње, 29. Децембра 1903 г.

Никола

Министар Војни

В. Пламенац с/р.

ми

НИКОЛА I.

по милости Божијој

Књаз и Господар Црне Горе.

На предлог нашег Министра
Војног постављамо:за команданта липовског баталиона ко-
мандира Драгишу Перкова Меденицу, до
сада команданта доњо-морачког баталиона;
за команданта андријевићког баталиона
командира Уроша Букчића, до сада коман-
данта полишког баталиона;
за команданта полишко-величког бата-
лиона командира Кристина Микића, до
сада команданта величко-шекарског ба-
талиона и
за команданта нишкићког баталиона
командира Ђура Јововића, до сада коман-
данта требешког баталиона.Наш Министар Војни нека из-
врши овај указ.

Цетиње, 29. Децембра 1903 г.

Никола

Министар Војни

В. Пламенац с/р.

ми

НИКОЛА I.

по милости Божијој

Књаз и Господар Црне Горе.

На предлог нашег Министра
Војног производимо:

а.) У чин командира:

поткомандира Вука Кустудију и постав-
љамо га за команданта требешког бата-
лиона;
поткомандира Јована Перашина Никшића
и постављамо га за команданта горњо-
кучког баталиона;поткомандира Јова Меденицу и постав-
љамо га за команданта доњо-морачког ба-
талиона;
капетана Вула Кнежевића и постављамо
га за команданта језерско-шпанског бата-
лиона;капетана Драга Бакића и постављамо га
за команданта краљског баталиона и
капетана Вуксана Раичевића и постав-
љамо га за команданта трепачко-шекар-
ског баталиона.

б.) У чин поткомандира:

официра Божа Л. Чејовића у горњо-куч-
ком баталиону.Наш Министар Војни нека из-
врши овај указ.

Цетиње, 29. Децембра 1903. г.

Никола

Министар Војни

В. Пламенац с/р.

ми

НИКОЛА I.

по милости Божијој

Књаз и Господар Црне Горе.

На предлог нашег Министра
Унутрашњих Дјела, а по саслушању
нашег Државног Савјета ријешили
смо и рјешавамо да се:капетан Томо Радичевић, шеф обласне
полиције у Подгорици на расположењу,
на основу чл. 45. закона о чиновницима
грађанског реда стави у стање покоја с
пенсијом, која му по годинама службе
припада.Наши Министри: Унутрашњих
Дјела и Финансија нека изврше овај
указ.

Цетиње, 30. Децембра 1903 г.

Никола

Министар Унутрашњих Дјела:

В. Б. Петровић с/р.

Министар Финансија:

Л. Мијушковић с/р.

ми

НИКОЛА I.

по милости Божијој

Књаз и Господар Црне Горе.

На предлог нашег Министра
Унутрашњих Дјела постављамо:у управи зетско-брдске области: за пи-
сара I класе Андрију Мрчарицу;у управи приморско-примачке области:
за писара II класе Душана М. Јововића.Наш Министар Унутрашњих
Дјела нека изврши овај указ.

Цетиње, 30. Децембра 1903 г.

Никола

Министар Унутрашњих Дјела:

В. Б. Петровић с/р.

ми

НИКОЛА I.

по милости Божијој

Књаз и Господар Црне Горе.

На предлог нашег Министра
Унутрашњих Дјела постављамо за
писаре:у цетињској капетанији: Васа Н. Мар-
тиновић;

у нишкићкој капетанији: Сава Н. Врбацу;

у черњанској капетанији: Видака
Дабовића;

у граховској капетанији: Гојка Јакшића;

у рудинској капетанији: Баја Никче-
вића;у цјешватској капетанији: Мирчету Ми-
јушковића;у команско-загарачкој капетанији: Ми-
роја Велимировића;у цеклинско-доброј капетанији: Петра
Пејановића;у доњо-цеклинској капетанији: Ника
Пејовића;у љуботињско-грађанској капетанији:
Ђура Ђуровића;у љезанској капетанији: Марка Л. Вук-
чевића;у вражегурској капетанији: Милију
Перовића;у петрушиновићској капетанији: Мак-
сија Мандића;у спушкој капетанији: Сава Л. Сави-
чевића;у љешкопољској капетанији: Луку По-
повића;

у горњо-кучкој капетанији: Радула Прелевића;
у доњо-кучкој капетанији: Зарију Поповића;
у ватрјубској капетанији: Пауна Вујачевића;
у никшићској капетанији: Драга Б. Вукотића;
у трбушњачкој капетанији: Неђељка Вучића;
у луковској капетанији: Бошка Петковића;
у жупиској капетанији: Васка Маројевића;
у усочкој капетанији: Рада Кршикапу;
у дробњачкој капетанији: Бура Маловића;
у јевејско-шаранској капетанији: Савића Обрадовића;
у планина-пјаској капетанији: Матију Кедојевића;
у жупа-пјаској капетанији: Милутина Васовића;
у голијско-рудинској капетанији: Андрију Костића;
у бањанској капетанији: Вукоту С. Стијачића;
у горњо-морачкој капетанији: Крета Божића;
у доњо-морачкој капетанији: Маринка Шукотића;
у ровачкој капетанији: Милинка Булатовића;
у котлашничкој капетанији: Милету Булатовића;
у пољској капетанији: Алексију Ђ. Топовића;
у љворечкој капетанији: Војина Оровића;
у краљској капетанији: Милосава Маријановића;
у андријевићској капетанији: Гавра Протића;
у полимско-неличкој капетанији: Јагоша Зечевића;
у пекуларско-трепачкој капетанији: Мираша Раичевића;
у удлинској капетанији: Риста Стојићића;
у крајинској капетанији: Мила Лекића;
у шестанско-сечањској капетанији: Луку Лекића;
у горњо-приморској капетанији: Стевана Ђоновића;
у доњо-приморској капетанији: Ђура Н. Иновића.

Наш Министар Унутрашњих Дјела нека изврши овај указ.

Цетиње, 30 децембра 1903 г.

Никола С. Р.

Министар Унутрашњих Дјела:
В. Б. Петровић с/р.

НЕСЛУЖБЕНИ ДИО.

ДВОРСKE И ДИПЛОМАТСКЕ ВЈЕСТИ.

— Г. Хорас Делароп Верне, отпавник послова Француске Републике, који је неколико дана провео у Дубровнику, вратио се је у прошлу суботу овамо и 30 о. мј. био је примљен у нарочитој аудијенцији од Њ. Кр. Височанства Господара.

— Г. потпуковник Потапов, овдашњи Царско-Руски војни аташе, хитно је отпутовао у Петроград због невадне вјести о болести његовог брата.

Болеснику срдачно желимо брво и потпуно опорављење, а г. Потапову срећан повратак у нашу средину.

— Нови година дочекава је у Двору по старом обичају са пуном трпезом, на коју су били позвани државни великодостојници, виши чиновници, главари из унутрашњости и преставници грађанства. Кад су о поноћи стали пудати тонови са „Табље“, Њ. Кр. В. Господар дигао се часом у ризи и честитао св најбољим жељама Црној Гори нову годину уз бурно клицање присутних: „Живно Господар!“ и свирање црногорске химне. За тим је Њ. Кр. В. Господар Величанство чашу у здравље Његовог Величанства Цара Николе II, моћног покровитеља Црне Горе, уз одушевљено дуготрајно клицање: „Живно Цар!“ и свирање руске химне. Вископрое-свештени Митрополит г. Митрофан наадривно је Њ. Кр. В. Господару и Владалачком Дому топлим и патриотским ријечима, које су изавале најодушевљеније клицање: „Живно Господар!“ и „Живјели!“ После је трпезе Узвишени Домаћин благопо-

лио је примати честитања од присутних гости.

На нову годину била је архијерејска служба у манастирској цркви са благодарешем у присуству Њ. Кр. В. Господара, државних великодостојника, официра, кора, чиновништва и мноштва народа. Свршетак благодарења огласило је грување топова, а пред Двором поздрављен је Њ. Кр. В. Господар народном химном, коју је свирала војна музика и громким клицањем одушевљеног народа. За тим је сљеђило честитање у великом дворском салону по уобичајеном церемонијалу.

ЦЕТИЊЕ, 31 децембра.

ПОГЛЕД НА МИНУЛУ 1903 ГОДИНУ.

Не дријем, него нешто мислим,
Па се чудим за нову годину,
Што је данас ошлепа људима,
Рашта није с почетком прољећа?

Све једнако, тада али данас,
Врајеме ће својим током ходит;
А ово су стари уредили.

„Горски Вијенац.“

И заиста је тако. Граница између старе и нове године постављена је дјетачки и сама по себи не била има шта да значи; али људи постављају границе извјесним периодима времена за то, да се боље могу оријентисати, те с тога и пријелас из једне године у другу има свој субјективан значај. Људи имају обичај, да тада своде рачуне, а такво свођење рачуна увијек је добро, — добро је кад човек има неколико времена застану и обавре се око себе, да разгледа свој положај и да учини прорачун. Том приликом он може да много што-шта из прошлости научи, што ће му за будућност ваљати. Такве прорачуне чине појединци, а чине их и државне и државе, — сваки да боље себи свој положај ујасни.

Ако се, према томе, обавремо на јевропску политику за минулу годину, тешко да ће се у том погледу моћи доћи до повољнијих резултата и закључака. Истина, очуван је општи јевропски мир, али то очување стојало је великих жртава.

Позитивни резултати међународне политике у прошлој години могу се свести једино на неколико владарских саставака и на мање или више бесплодних преговора око регулација македонског питања, које ова 1903 година неријешено предаје у напшество својој млађој другарици. Што ће пак она с њим урадити, — покаваће нам недалека будућност, јер је тешко вјеровати, да ће македонско питање крајем ове 1904 године остати у истом стању, у коме га почетак нове године прима.

Од свију јевропских држава Инглеска је у прошлој години привукла на себе понајвише пажње и то својом политичко-економском кризом. Главни кривац те криве, министар колонија Чемберлен, ишао је из састава Балфурова министарства; његова оставка повукла је за собом оставку и других министара. Сам Чемберлен повео је живу агитацију у корист протекционизма, а најпослије саставио је и комисију, која мора изградити царинску тарифу и поднијети је влади. Та је унутрашња агитација у Инглеској тако завјела јавно мњење читаве земље, да је слабо што остајало за спољашњу политику. Што се тиче руско-јапанског спора, британска влада заувела је — бар како изгледа — позицију потпуног немијешања у ту ствар. Као важан политички догађај вриједи још споменути путовање краља Едуарда у Париз и Рим и путовање председника Лубе-а и краља Виктора Емануила у Лондон. Предузета је експедиција у Тибет, али о правим циљевима те експедиције до сад се ништа позитивно рећи не може. Инглеска је у течају прошле године изгубила јед-

нога од првих својих грађана, Херберта Спенсера, а још прије тога — бившег првог министра, Солизде-рија.

У Аустро-Угарској, у течају цијеле 1903 године било је доста унутрашње народносне борбе, која је прошле јесени у Угарској добила карактер оштре политичке криве. Нови угарски министар-председник гроф Тиса, успио је међутим, да успостави нормалан ред у Угарској, али стање ствари у Аустрији остало је, као што је и до сад било.

У Немачкој је година 1903 обиљежена новијем законодавнијем изборима за државни парламенат и пруски сабор. Пошљедица првијех избора било је појачање социјалистичке партије, док у Прусији, у саборским изборима, социјалисте нијесу имали успеха. Друга половна године у Немачкој била је помукена неповољнијем вјестима о болести цара Вилхелма, али се је показало доцније, да та болест није била озбиљна. Започети су преговори с Русијом ради закључења новог трговачког уговора, али ти преговори још до данас нијесу довели ни до каквијех резултата. Од немачких знаменитијех људи преминуо је течајем прошле године чувени историчар Момсен.

За Италију прошла 1903. година била је у опште сретна. Пријатељски односи између те краљевине и Француске и Инглеске постали су сталнији и искренији; финансије су побољшале, а народно благостање унапријеђено.

Смрћу царе Лава XIII и избором на његово мјесто папе Пија X. нијесу се ни у чему промијенили постојећи односи између италијанске владе и папске столице.

У Француској је Комбово министарство енергично продужавало борбу с клерикализмом. Пошто су изгнате конгрегације, које су имале и своје школе, сад је на дновном реду укидање конкордата и подјела државе од цркве. Колико се у тој борби осјећа јако Комбово министарство, показује најбоље одлука владина, да се повната Драјфусова афера поново пред суд изнесе, — афера за коју је бивши министар-председник Мелин рекао: „за Француску нема више Драјфусове афере.“ У спољашњој политици Француска је остала вјерна савезу са Русијом, а поред тога знатно се је приближила не само Италији, него и Инглеској.

На Балкану, том вјечитом огњишту травица, газдују јевропске велесиле и у главном збива се на њему оно, што те велесиле хоће. У намјери да се у Старој Србији и Македонији устанак не би развио до великих разијера, Русија и Аустро-Угарска заједнички су још у фебруару 1903 године предложиле Турској, да се уведу неке реформе ради умирења поменутијех покрајина, али су се све предузете мјере око провођења реформа показале недовољне и немоћне, — ред се успоставио није, устанак се је све више ширио, а једни народ све више пропадао и гинуо. Саставак Царева у Мирцштегу имао је циљ, да се томе стању крај учини. Прве реформе за побуњене земље знатно су проширене и предузете су озбиљније мјере, да се те реформе у живот проведу. Све велесиле подржавају тај нови руско-аустријски реформни програм и данас се живо ради, да се тај програм оствари, али поред свега тога у политичком свијету може се наврети нека вебња, да се ни овај програм неће остварити више но онај први.

Док се тако устанак у Македонији ширио, у Србији се је извршио познати државни преврат, којим је бивша династија Обреновића сатрвена, а на пријесту Србије општом вољом народном уздигнута је династија Карађорђевића у лицу

краља Петра I. Краљ Петар је одмах од првог дана почео да најоубиљније и свом снагом ради, да пријесту Србије улагне до висине која му приличи и да напакеном народу давни жељени мир поврати, али пријатељи српског народа не мирују, — њима мир и ред у Србији не прија, те, како изгледа, и краљу и његовој влади чине различите сметње у извађању њиховог узвишеног задатка.

Црна Гора, нава свјесна свог историјског задатка, старала се је течајем прошле године, да између осталог, среди своје унутрашње ствари и да у свијем гранама државне управе заведе сталан и озбиљан ред, обративши међу тим највећу пажњу на уређење своје војничке снаге, како би увијек спремна била да може достојанствено као ваада сљеђити своје повину, ако то интереси српскога народа озбиљски затраже.

Трговачки уговори који су до сад постојали између Црне Горе и другијех држава, подавно су укинути били, али пошто су дотичне државе увеле на знање и усвојиле нове црногорске царинске тарифе, ради се на обнављању тих уговора на новом темељу.

Односи Црне Горе са другијем државама пријатељски су и повољни.

Тако је у Јевропи. Година 1903 свршава се, предјеђући новој години између осталих неријешених питања и једну ватајону пскру, која се лако у велики пламен распалити може. Осим тога, на небу Источне Азије вије се густа облаци. Ко вна хоће ли се они разијучити без грмљавине, муња и олује? Тамо је у питању Кореја, у којој су се сужбили интереси Русије и Јапана. Лако је могуће, да ће се то и мирвијем споразумом ријешити. Руски Цар је Цар мира, па ће без сумње и у овом осудном питању сав труд уложити, да своју мирољубивост и овом приликом свечано засвједочи!

СТАЊЕ НА ДАЛЕКОМ ИСТОКУ И ЈАПАНСКА ШТАМПА.

Руска влада због познате своје мирољубивости не хоће рата. Јапанска влада, да би избјегла потпуно банкротство, не жели такође рата. Инглеска и Француска труде се са своје стране да се тај конфликт мирно ризијеши. А рат међу тим изгледа као да се све више примиче.

Пита се, дакле, гдје је извор тој ратоборности? Гдје је то огњиште, које треба најприје погасити, да би се тиме погасио и пожар, који се све више шири?

Познаваоци Далекосточне Источне Азије и тамошњег питања тврде, да је најопаснији чинилац у конфликту на истоку Азије народни покрет у Јапану. То је покрет са којим се узалудно бори микадова влада и који ево већ осам година, послје неуспјеха с Лијаотунгом, све више расте. Рат ће бити, говоре познаваоци Источне Азије, ако јапанска влада не буде у стању да савлада противуруски покрет.

Тешко је, пише између осталог „Н Времења“, чак из Петрограда судити о томе, што жели и к чему тежи јапански народ. Али ми можемо судити о омијем спољашњијем чиниоцима, који стално утичу на јапанско народно расположење. Ми можемо осудити оне, који намјерно муте јапански прости народ и заводе га нетачнијем вјестима и подацима.

Допустимо себи, да приведемо свдје неколико одломака из потоњијех јапанских листова и то без коментара. По тим одломцима није тешко судити о томе, што јапанска штампа даје својим читачима.

Упорјеђење Јапана и Русије, као упоређење два оружана противника, лист „К-kuinin“, представља овако:

Није могуће, говори тај лист, читати без смијеха, како страни листови суде и пишу о снази јапанској и руској. Та су суђења исто онаква, као што су била она у 1894 години, кад су листови тврдили, да ће Китајци савршено и без говора равабити Јапанце. Заслијеђени Јевропљани, говори даље исти лист, и не опажају ону изванредну сличност између садашњег положаја Русије и ондашњег положаја Китаја. Обавије те државе имају велик простор и много становништва; али и обје подједнако (!) страдају због поварене администрације и одсуства дисциплине. Да Јапану није противна и помисао о томе, да своје интересе провађа силом, давно би он показао Јевропи, да је погрешно њено мишљење о сили руској, као што је прије погрешно било њено мишљење о сили Китајској.

Положај Јапана представља се у листу „Nichi Nichi“ овако: „Говоре да Русија непрестано појачава своју флоту и војску. Ми смо увјерени да наши државници бодро пазе на све те покрете и да ће умјети кавати своје veto у оном тренутку кад опазе, да ти покрети могу бити опасни по Јапан. До тада пак, све те припреме сведе се на то, што Русија троши увалудно огромне суме новаца.“

Мишљење ђенерал-ађутанта Алексејева представља се у листу „Токуо Асахи“ овако: „Кад би руска флота и одржала у почетку какву дјелимичну побједу, рекао је бајати ђенерал јапанском дописнику (!), — доцније, кад би се јапанска опраћена флота сусрела с руском неправљеном, ова потоња била би у тако тешком положају да би била „срамно разбијена и уништена.“

Опште стање, споразум и слогу јевропских држава лист „Asahi Chimbun“ слика овако: у случају рата ни Њемачка, ни Француска, неће се мијешати у расиру због тога, што ни сва уједињена сила Француске, Њемачке и Русије није довољна, да се обвину одупре јапанско-инглеској коалицији. Што се тиче Ћутања Инглеске, коју је Јапан за савјет питао, треба опазити то, да тој држави због многијех разлога није могуће објавити своје тајне мисли и намере; но бесмислено би било и помислити, да В.лика Бритавија жели, да се мирно сврши један такав конфликт, у којему би рат за њу био толико погодан.

Овдје се можемо зауставити. Јапан је много што-шта позајмио од Јевропе: декларацију права, униформе, дефиците, теорију des limites naturelles и слободну штампу. Но ма како се Јапанци напрезали, они нас никад увјерити неће, да су постали културан народ и да је њихова штампа већ почела разумијевати оне високе задаће, које мора себи ставити печатана ријеч, као и ону тошку и велику одговорност, којој је подложен сваки журналиста.

† Урош Тројановић.

У недјељу, 19 децембра, у пролећу младости, у 22 ој години живота увеуо је један од најљепших цвјетова у вијенцу млађег српског покољења на Приморју, настало је међу живијем једнога младога борца српске омладине. Тај узор српскога омладинца, тај миљеник виља, та удавлива породице и Срба на Приморју угаси се тихо и нечујно на крилу својих миљих и драгајех. То бјеше симпатични, мили и тихи Урош Тројановић, pjesник далеко познат пјесме Бокешка ноћ.

Прерана смрт бистрога и паметнога Уроша Тројановића много кажује... Недавно се је навршила година од његова ослобођења из дубровачкијех тамница, али се је на жалост, већ онда могло опазити, да нема

више оне једрине и бистрине у погледу младога патника, — да му је тамновање снагу покосило и да ће му смрт ускорити.

У годинама, које су највеселије, очи нијесу имале друго да гледају већ жалост. Она се је одавна уселила у кућу Тројановића. Брат му болује без пребола, а мајка му, на три дана прије, оставља овај свијет, у ком није видјела среће, да на другом, можда бољем, дочека свог млађег сина, који није каснио, да за њом пође.

Млади Урош био је племенит. Имао је све оне лијепе црте, ради којих се жали немили судбина његовог брата. Да је поживио, његове би врлине оставиле биле дубоког трага у животу српскога народа на Приморју, на који је он, као и брат му, гледао са висина, до којих може да допре само дух племенитих људи.

Лака ти прва земља, честити Србине, а гроб твој века краси и ова Кита цвијећа с поноситог Ловћена:

Жертво мучког нападаја,
„Бокијешке, жетво, ноћа“,
Билегом си од повоја
Угњетачкој био влоћи!

Но зраци ће јасног сунца
Мјесечеве славит' враке,
Да с Ловћена бокијешке
Топле Србе и јуваче.

А ти зраци обил' неће
Грб Урошев, нити смију,
Свако јутро пјева „Ноћи
Бокијешке“ да не грију!

Друштво „Цетињска Читатоница и Горски Вијевац“, оплакујући прерани губитак врлог омладинца, приредило је у уторник, 30 пр. мј., парастос за покој његове душе. Парастос су су присуствовали друштвени чланови и многобројно грађанство оба пола, а после парастоса окупил су се сви присутни у Зетском Дому, гдје је предједник „Цетињске Читатонице и Горског Вијеваца“, г. Милош Шаулић, држао дирљив говор о животу и раду покојниковом. Скупштина је великом пажњом саслушала свај говор, који је завршен једнодушним ускликом: Слава племенитој души Уроша Тројановића и вјечан му и сјајан спомен међу браћом!

ДОМАЋЕ ВИЈЕСТИ

Цетиње, 31 децембра.

(Одложеног скупа). Велики скуп, о којем смо у прошлом броју наговјестили, да ће се овјих дана савјати ради упознавања војених и грађанских старјешина с новим уставима у нашој држави и за који су већ предузете биле неке припреме у Подгорици одложен је до друге прилике.

(Одликовање). Њ. Кр. Височанство Књаз Господар благоволно је одликовати бившег командира г. Пуча Вучинића IV. степеном Данилова реда; а баталионског барјактара г. Бошча Вучића са V. степеном истога реда.

(Духовни Савјет и Конвенторија). Његово Краљевско Височанство, наш Узвишени Господар благоволно је потписати законе о уређењу Духовног Савјета и Конвенторије у Црној Гори, као што се то види из односних указа, који су донешени на челу данашњег листа.

Ово законе — по жељи нашег Митрополита госп. Матрофана — написао је Његово Пресвештенство, доктор богословља, Никодим Миладић, православањин Епископ Далматински.

Пошто се Г. Епископ Миладић данас рачуна међу најбоље кононисте, што их православна црква има, то смо увјерени, да ће и ова закони у потпуноме смислу одговарати свијема савременим потребама св. православне цркве у Црној Гори.

Ми искрено и са особитом радошћу повлађамо овај напредак свете наше цркве и нашег свештенства.

(За „Дјечији Сад“). Њено Царево Височанство Велика Књагиња Миледица Никлајевна не заборавања своју племениту установу, „Дјечији Сад“ на Цетињу. Приликом Божићних празника Она се је

сјетила учитељица и дјеце у томе заводу. Те је преко управитељке истога, Началнице овдашњег Дјевичког Института, г-це С. П. Мертваго, упутила 200 круна, да се и учитељице награде и дјеца дарови за бадњак купе. Управа поменутог завода, у име учитељица и дјечице, срдечно благодарећи Њеном Царском Височанству, довикује: Живјела Узвишена Добротворка, Велика Књагиња Миледица Никлајевна!

(Ц. Руско Посланство за цетињскоу сиротињу). Пред правник Рођења Христовог као вазда тако и сад сјетило се овдашње Цар.-Руско Посланство цетињске сиротиње и послало 100 круна потписаној Управи, да их ова пред празник подијели мјесној сиротињи, на чему се овим у име обдарене сиротиње изражава Посланству особита благодарност!

Управа Општине Вароши Цетиња.

(Из Друштва за потпомагање заната и трговине у Црној Гори). Подбор друштвени у Подгорици послао је централној благајни Друштва на Цетињу кр. 72.78 као чист приход од забаве, одржате у Подгорици 7 децембра т. г. За ову забаву има се највише захвалити нашем најстаријем пјевачком друштву „Бранко“, које већ толико година с успјехом у Подгорици ради, и које се је драговољно и овога пута примило и прередило забаву с лијепог цјеском и с једном диламантском игром у корист друштвене благајне. — С хвалом истичемо и то, да је вриједни подбор подгорички покупио и послао Друштву на Цетиње сву ранује уписану чланарину и прилоге, те тако се закључило за ову 1903 годину све што се могло и имало у Подгорици. Именик чланова почеће централни Управи Одбор објављивати у најскраћено вријеме. —

Од Н. Н. добила је друштвена благајна дар од кр. 75. — Хвала!

(Забава). Друштво „Цетињска Читатоница и Горски Вијевац“ прередило је 27 ов. мј. у „Зетском Дому“ игранку за своје чланове. За вријеме одмора играла се је томба. Забава је, уа добро расположење присутне публике, трајала до касно доба ноћи.

(Парастос). Јављају нам из Скадра, да је у недјељу, 21 децембра, одржат у тамошњој цркви парастос за покој душе блаженоуспокојеног скопљанског митрополита Фермилијана. Пред мноштва побожног народа присуствовали су парастосу: царско-руски консул, г. Лобачев, са госпођом, и пригоровски консул, г. Славо Рамадановић. По свршетку парастоса, управљајући учитељ скадарски, г. Филип Протић, држао је врло лијеп и дирљив говор, у коме је истакао рад и заслуге блаженопочившег великог покојника за православну цркву и српски народ.

(Нова Читатоница). Јављају нам из Велика (Балџина), да је тамо недавно основана народна читатоница, која ће се звати „Читатоница Балџинско-Вузеловска“. За предједника читатонице изабран је учитељ г. Лазар Јовановић Чобелић, који се у име Управе обраћа српским родољубима, а нарочито уредништвима српскијех листова, да ову по народно образовање корисну установу потпомогну. Адреса је: Montenegro, Великје.

(† Паја Јермеић). Наш позаник и пријатељ, велепосједник и дугогодишњи посланик у маџарском парламенту, г. Паја Јермеић, мучки је на Тузину дану убијен у Великој Киклјиди. Убиство су извршили два брата селска из онега због неке старе имовинске парнице. Искрено жалећи овај грозни случај, покојнику желимо царство небесно!

Телеграми Бечког „Нор. Бира“

ПЕТРОГРАД, 23 децембра. — Најјесније у Источној Азији, адмирал Алексејев примио је упуства од носног одговора Русије на јапанску ноту.

РИМ, 23 дец. — Уплед потонјих вијести са далеког Истока, наређено је, како листови јављају, да три ратна брода тамо отплове.

ТОКИО, 24 дец. — Влада је забранила свако извјештавање о кретању војске и бродовља јапанског.

ПЕТРОГРАД, 24 дец. — Приватне вијести из Мукдена јављају, да је упулед сусрета на Кореји између Јапанаца и Корејаца послат други пук рускијех стријелаца у Кореју да брани интересе руске.

ЖЕНЕВА, 25 дец. — Борис Сарафов стигао је оваме, а одавде ће поћи у Рим и друге италијанске градове.

ТОКИО, 25 дец. — Сви руски ратни бродови код Владивостока

отпловили су одавде по свој прилици пут Портартура.

ЛОНДОН, 26 дец. — „Рајтер“ јавља из Париза, да влада француска настоји, да сријечи руско-јапански сукоб. У француским политичким круговима мисле, да би Француска радо потпомогла настојање Инглеске о посредовању, кад би се ова на то одлучила.

У инглеским владиним круговима држе, да се рат између Русије и Јапана још може избјећи, али они су ипак ипак оптимизамом, који влада на Континенту. За сигурно се узима, да ће се у случају рата непријатељства ограничити на днје заинтересоване државе.

БИОГРАД, 28 дец. — Адјутанти Божановић и Ђурић и ординанс-официри Костић, Ристић и Антић останили су дворску службу и замијењени су другим официрима, који нијесу били завјереници.

ПЕКИН, 29 дец. — Предеједник државног Китајског савјета упоризио је јапанског министра, да ће Китај у случају руско-јапанског рата остати неутралан.

Из дипломатских кругова јавља се, да је одговор руски на јапанску ноту писан у помирљивом смислу, али да у битним вахтјевима не задовољава. Јапан ће продужити преговоре, док се довољно спреми.

РИМ, 29 дец. — Нововабрани главни заповједник маџедонске жандармерије, ђенерал Де Ђорџис, отпутоваће прекосјутра у Цариград.

БЕЧ, 30 дец. — У комисији аустријске делегације приликом расправе о буџету министарства иностраних дјела, Голуховски је рекао, да ће се реформе, које су предложиле Турској Русија и Аустро-Угарска, провести за двије године. Од свијех реформама највише важности имаће уређење маџедонске жандармерије.

РИМ, 30 дец. — Борис Сарафов стигао је оваме.

ПАЗИЗ, 30 дец. — Како се јавља из Сеула (престонице Кореје), министар јапански поново је тражио од цара Кореје, да овај призна пројекторат јапански, али тражење му је било увалудно, пошто корејска влада изјављује, да се она односно Кореје држи руско-јапанског уговора.

БИОГРАД, 30 дец. — О новој години по закључку министарског савјета неће бити у Двору званичног примања јер Краљ са свим члановима владе полази сјутра у Топољу, гдје ће бити прослављена стогодишњица од првог српског устајка. Министар француски и белгијски отпутоваће можда сјутра из Биограда.

ПАЗИЗ, 30 дец. — Принц Луј Бонапарте стигао је оваме на погреб царицевице Матилде Бонапарте. Све мјере предузете су за одржање реда.

ЦАРИГРАД, 30 дец. — У име бугарске владе Начовић је изјавио Порти, да се Бугарска лојално и најпријатељскије односи према Турској, али да турске власти не престају чинити потешкоће трговачким путницама и увемиривати ставовиштво у сусједним покрајинама.

Завоједник жандармерије ђенерал Ђорџис имаће као свог помоћника једног капетана италијанског, који је организирао жандармерију на Криту. Као заступник Италије код главног заповједника жандармерије биће некадашњи војни аташе у Цариграду, Сињорели, а као заступник Инглеске војни аташе у Бечу, Ферхолен.

ПАЗИЗ, 31 децем. — Делкасе прочитано је у парламенту потону вијести о руско-јапанском сукобу. Изгледа, да се положај поправља. Комора изабрала је Брисона за предједника.

ПОЗИВ НА ПРЕТПЛАТУ.

Претплату на „Глас Црногорца“ за годину 1904 прима у Црну Гору, Аустро-Угарску, Босну и Херцеговину

и све старане земље посредно и непосредно Администрација „Глас Црногорца“ на Цетињу (Cettigné — Monténégré), а коме је наручитије, може претплату слати и г. Петру Рамда-н-вићу к. ц. агенту у Каттор (Cattaro Dalmation).

„Глас Црногорца“ неће се никоме слаати, ко се не јави својом претплатом.

„Глас Црногорца“ стоји:
За Црну Гору на годину 8 круна,
на пола године 4 круне.

За Аустро-Угарску Босну и Херцеговину на годину 12 кр., на пола године 6 круна.

За све остале земље на годину 20 франака у влату, на пола 10 франака у влату.

Претплата на „Глас Црногорца“ прима се само у годишњим и полугодишњим роковима.

Овај број шаљемо свим на-шијем досадашњим претплатницима а у напријед нећемо лист никоме шиљати, ко није своју претплату обновио.

Цетиње, 1 јануара 1904 г.

Администрација
„ГЛАСА ЦРНОГОРЦА.“

О Б Ј А В А

Сагласно указу од 11 децембра ове године о обнародовању закона: о Царинској минималној и максималној тарифи, о Царинском Закону и о закону Пореза на принос од капитала, Министарство Финансија шаљући ове законе наређује племенским и финансијским капетанима и свима другим надлежним властима да их прочитају и равјасне народу, како се последице нико не би могао изговорати невнањем закона.

Нарочито се сваком препоручује да обрати најозбиљнију пажњу на разлику закона који сад ступају у живот и оних који су прије дјелствовали у Књажевници а тицали су се извозне и провозне трговине.

Са овим се даје на знање, да ће од 1. јануара 1904 године прет-стати важити сви досадашњи закони и наредбе о царинским тарифама. Црногорски грађани и друга приватна лица, којих се ови закони буду тицали, могу исте добити у канцеларији Министар. Финансија.

Осим тога, Министарство Финансија објављује овим, да се од 1. јануара 1904 године, сагласно новом закону, досадашњи Монопол пића укида, и предоставља се трговцима и другима слободна трговина са истим пошто се наплати царина одређена на пиће по закону о минималној и максималној тарифи.

Цетиње, 11. Децембра 1903.

Број 1520.

Из канцеларије
МИНИСТАРСТВА ФИНАНСИЈА.

СТЕЧАЈ.

У одјељењу за грађевину и саобраћај Министарства Унутрашњих Дјела потребан је један инжињер, практичан у градњи путова, каменних мостова и осталих државних грађевина.

Позивају се сви они, који би желели на то мјесто компетовати, да се пријаве Министарству Унутрашњих Дјела до 1. Фебруара 1904. године, од кога ће потребне услове примити.

Кандидат мора познавати добро српски језик.

У Број 2950. Из канцеларије Министарства Унутрашњих Дјела, 22. новембра, 1903. г., на Цетињу.

Администрација „Гласа Црногорца“

јавља, да ће посад — због ограниченог простора листа — давати мјеста само оним посмртницима, које буду састављене кратко, не износечи имена појединих саучесника. Довољно је извести о нечијој смрти своје сродници и пријатеље, а за тим уопште зихвалити свијема, који у жалости учествоваше, потписати ожалашћену породичу — и доста.

Цетиње, децембра 1903 г.

Службене Објаве.

О Г Л А С.

Иваносе се на јавну продају доље описане непокретности Ђурђе Милутинове Чејовића из Плана, која је процијењена круна 297.

Продаја ће се извршити код потписатога суда у Новосело.

За продају се одређују два рока (за дуг 1903 год.): први рок на 12 јануара, а други на 12 фебруара 1904 године, од 9—12 сати прије подне.

На први рок неће се непокретност продати испод процијењене вриједности, а на другом и ниже, али никако испод $\frac{1}{3}$ процијењене вриједности.

Сваки је лцитант дужан положити јемство 10% од процијењене вриједности. Позивају се сви они, који имају на непокретност какво реално право, дужници повјериоци, и они који имају право прече купње, да се пријаве суду прије прве продаје.

Опис непокретности:

У једном комаду „Мустерско копице“ једно рало и $\frac{1}{4}$ орачнице. Границе: од истока и југа земљом Сана Чејова, од запада путем, а од сјевера земљом исте Ђурђе.

Број 230.

Новосело, 11 децембра 1903 год.

Кап. Већеровић.

Р. 153

Бр. 1

1—1

О Г Л А С.

Овим се иваносе на јавни инконтат превадужено имање Петра Лукина Газиведе из Враћине, за замир дуга од кр. 600. Рада земље са врњакком 3, $\frac{1}{4}$, $\frac{1}{8}$; ливаде коса 5, $\frac{1}{8}$, $\frac{1}{8}$, $\frac{1}{16}$. Процијењена круна 490, 66 хелера.

Имање се налази у 6 комада. Границе од свају страна са имањем његових стрицева, Ника Костова и Стева Костова.

Позивају се сви они који имају какво стварно или дужитељско право прече купње, или они који би желели редено купити да присуствују распродаји са кауцијом 10% на 17 јануара, 17 фебруара и 17 марта, које ће се последице дана дати у властину понудиоцу највише цијене, али не испод $\frac{1}{3}$ од процијењене вриједности. Лицитацја ће се држати у означене дане у капетанском суду у Додоме, од подне до 4 уре последице подне.

Број 204.

Жабљак, 17 децембра 1903 год.

Капетан Маћо Костић.

Р. 138

Бр. 2

1—1

О Г Л А С.

Иваносе се на јавну продају доље описане непокретности Марка Јошећина Лопчића с Метериза, које су процијењене кр. 1833.32 хел. Продаја ће се извршити у Цеклину.

За продају се одређују три рока: први 3. јануара; други 3 фебруара а трећи 3 марта 1904 г., у три сата последице подне. На прва два рока неће се непокретности продати испод процијењене вриједности, а на трећем и ниже, али никако испод $\frac{1}{3}$ процијењене вриједности.

Сваки је лцитант дужан положити јемство 10% од процијењене вриједности непокретности. Позивају се сви они, који имају на непокретностима какво реално право; дужници повјериоци и они, који имају право прече купње, да се пријаве суду прије прве продаје.

Опис непокретности:

1. Земље рала 2 више куће Маркове. Границе: од истока општински пут, од сјевера исто општински пут, од запада имовином Филипа Јокова, од југа имовином Пера Јокова.

2. Гора именом „До“. Границе: од истока и југа имовином Ђура Јошећина, од сјевера Митра Којичина, од запада Луке Малишина.

3. Гора именом „под гомилом“ границе: од истока имовином Митра Којичина, од сјевера и запада општински пут, од југа Малише Јошећина.

4. Вода дубеница, дио који Марку припада.

5. Кућа Маркова, у којој је стајао.

Број 421.

Цеклин, 17. децембра 1903.

Писар кап. пензионер
Марко Н. Лопчић.

Р. 201

Бр. 3

1—1

О Г Л А С.

Јавна продаја непокретности Миличка Дедовића из Андријевице, извршиће се дана 14 јануара 1904 год.

Вићи оглас у „Гласу Црногорца“, број 45—51.

Број 916.

Андријевица, 14 децембра 1903.

Општински Суд вароши Андријевице
Председник кап. Милутин Радовић.

Р. 37

Бр. 4

1—1

О Б Ј А В А.

Иваносе се на јавну продају доље описане непокретности Богдана Барчева Петричевића из Рожача, које су процијењене круна 409 и 50 хелера.

Продаја ће се извршити у Баровини. За продају се одређују три рока: први на 1 јануара, други 1 фебруара, трећи 1 марта 1904. у 11 сати прије подне.

На прва два рока неће се непокретности продати испод процијењене, а на трећем и ниже, али никако испод $\frac{1}{3}$ процијењене вриједности. Сваки је лцитант дужан положити јемство од 10% од процијењене вриједности.

Позивљу се сви они, који имају на непокретностима какво реално право, дужници повјериоци и они који имају право прече купње, да се пријаве суду прије прве продаје.

Опис непокретности:

1. У „Поступу“ око $\frac{1}{4}$ и $\frac{1}{8}$ земље, 24. коријена смокава, 4. коријена крушака и један рел лова — са окрајцима; има право натапања лети водом „Врелимма“; границе: од истока потоком, од запада удутом Стевана Мићова, од сјевера земљом и удутом Радоја Гаврилова а од југа земљом и воћем Јована Попова и Радосава Јокова.

2. У „Виноград“ $\frac{1}{4}$ и 37 \square метара земље, 9 коријена смокава и другог воћа, и ова има право натапања водом „Врелимма“; границе: од југа млиница Рожачки и Крста Радошева, а с других страна земљом Марка Гаврилова.

Вражегрити, 22 новембра 1903.

Број 607.

Капетан Дамјан Петровић.

Р. 203

Бр. 5

1—1

О Г Л А С.

Иваносе се на јавну продају доље описане непокретности Ђожа М Дурковића из Језера, које су процијењене круна 2630.

Продаја ће се извршити у Жабљаку; за продају одређује се три рока: први на 13 јануара 1904., други на 13 фебруара, а трећи на 13. марта.

На прва два рока неће се непокретности продати испод процијењене вриједности.

Сваки је лцитант дужан положити јемство од 10% од процијењене вриједности непокретности.

Позивају се сви они, те имају на непокретностима какво реално право, дужници повјериоци и они који, имају право прече купње, да се пријаве суду прије прве продаје.

Опис непокретности:

1. ливада у Руњевацкој косе 22; границе: од истока ливадом Крста Даниљвића, од југа ливадом Руже М. Дурковића, од запада Кљештином, од сјевера ливадом Ђура Благојевића, процијењена круна 792;

2. ливада у Лицама коса 5; границе: од истока ливадом Нике Новосела, од југа ливадом Руже Милинковице, од запада ливадом Милосава Дурковића, од сјевера ливадом Павла Андесилица процијењена круна 140;

3. ливада у Бренуви косе 2, границе од истока ливадом Мирка Касалице, од југа и запада ливадом Милосава Дурковића, од сјевера ливадом Матија Дурковића процијењена круна 70;

4. ливада под Руњевачком косе 6, границе од истока ливадом Милана Зорића, од југа ливадом Живка Воиновића, од запада ливадом Руже Милинковице, од сјевера ливадом Остојаћа, процијењена круна 240;

5. ливада код Кљештинске косе 2, границе: од истока ливадом Зорића, од југа и запада ливадом Марка Дурковића; од сјевера ливадом Ђоже Шаулића, процијењена круна 50;

6. ливада код Чесме коса 1 $\frac{1}{4}$, границе: од истока и сјевера ливадом Марка Дурковића, од југа ливадом Даниловића, од запада ливадом Руже Милинковице, процијењена круна 90;

7. ливада и орњица у Љетиштима у три дијела косе 4, границе од истока ливадом Дурковића, од југа ливадом Воиновића, од запада гајем Дурковића, од сјевера ливадом Филипа Шаулића, процијењена круна 128.

8. Орањина на Главе рала 2, границе од истока земљом Крста Даниловића од југа и запада земљом Миша Остојаћа, од сјевера земљом Видака Даниловића, процијењена круна 100.

9. Ливада у „Парапову пољу“ коса 5, границе од истока ливадом Милосава Ниловаћа, од југа ливадом Гарана Петковића и Милосава Обрадовића од запада ливадом Вула Бадњара процијењена круна 120.

10. Нерађене земље у Шумовици двије дијонице од прилике рала 14 неподјељена с браственицима Божовијем, процијењена круна 80.

11. Ливада на Црвој Гори капетанији Планино Пивској, куповаћа од Муја Шпанчића коса 1 $\frac{1}{4}$, процијењена круна 60.

12. Кућа на под у варошици Жабљаку, границе од истока лице цијаде, од југа куком Ђурђица Жуткића, од запада пут на

главној цади, од сјевера кућом Ђоже Шаулића, процијењена круна 760.

Број 1497.

Жабљак, 5 децембра 1903.

Кап. Урош Шаулаћ.

Р. 441

Бр. 6

1—1

Приватне објаве.

О Б Ј А В А.

Управа Прве Никшићке Штедионице позива акционаре, да настоје што прије, а најдаље до 1. Фебруара 1904 године уплатити за акције 75% главнице (т. ј. 75 круна по свакој акцији) пошто се ради на томе, да се оригиналне акције са вриједности од 100 круна издаду најдаље до 15. Марта 1904.

Са уплатом од 75 круна по акцији исплатиће сваки акционар остаток до 100 круна, који је редовно предавао уплату, са добити која га припада у малом додатку главнице.

Овај додаток имаће сваки акционар предати Штедионици најдаље до 1. Марта 1904. г., о чему ће бити унапријед нарочито обавијештени

Управа.

Р. 99.

Бр. 1

1—3

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ.

У петак 19 ог ов. мј. премину наш никад непрежаљени муж односно отац

ЈЕФТАН БАЛТИЋ

у 53-ој години свога живота, последице тешког боловања од више мјесеца.

Јављамо ову по нас тужну вијест свима нашим пријатељима и сродницима, а захваљујемо из нашег учијењеног срца свима онима, који покојника још за живота походили и тјешили у његовој болести и најпослије о њима, који оплакали заједно с нама покојника и испратили до вјечне куће, учинивши тим своју посљедњу братску и хришћанску љубав срцам упокојеног.

Уопште ожалостена фамилија захваљује цијелом грађанству ове вароши, гл: докторима, свештенству и учитељима, који увеличаше спровод са њама.

Особита пак хвала свим пријатељима из унутрашњости, Босне, Херцеговине и Србије, који нам своје саучешне телеграфично изјавише.

Цетиње, 19. децембра 1903.

О жалостени:

Супруга: Савка; синови: Шанто, Урош и Ристо; шћери: Јевра и Владислава.

Р. 133

Бр. 2

1—1

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ.

Наш мил и никад непрежаљени супруг, отац, брат, стриц, ујак и ђед

Капетан ЛУКА НЕНЕЗИЋ,

преселио се у вјечност у 67-ој години свога живота, последице врло краткородног боловања.

Приликом смрти покојника пријели смо многобројна саучешћа на мјеста и са стране те овим путем најсрдничње и дубоко благодари свијем, који нам у смену, писмено или телеграфично указаху своје саучешће, приликом нашег великог губитка.

Особито пак захваљујемо: Подгоричанима, Кучима, Момићиницама, Ђешиковићима, Кочковићима, Дајбабама и Зећанима, који у великом броју долазише, покојника искрено оплакали и до вјечне куће испратили; а тако исто благодаримо: удружењу свештенничком Зетско-Брдској Области, пјевачком друштву „Бранко“ које му вијенац на гробу положи и основној мушкој и женској школи, који му спровод увеличаше.

Подгорица, 23 децембра 1903.

О жалостени:

супруга: Савка; синови: Тодор, Крсто, Филип, Ристо и Мило; шћери: Велика, Зара и Неда; снахе: Неда, Ђула и Марица; сестре: Влада и Анђа; унуци, унуке и остала родбина и својта.

Р. 178

Бр. 3

1—1